

autor: Thomas Brezina

název: Klub Záhad Upíří rakev

Starý muž i ostatní přikývli.
Teď se však zdá,
že váš bratranec je tak zvaně nemrtvý,
jenž noc co noc vstává z rakve
a děsí okolí.

Hledá oběti,
kterým by mohl zabodnout do hrdla
své dlouhé špičáky a sát,
až v nich nezbude ani kapka krve.

Je zkrátka upír,
sám se stal nemrtvým právě v důsledku upířího kousnutí.

Jupiterovi náhle zmizela z tváří všechna barva.
Naprázdno otevíral a zavíral ústa.
„Co se děje?“ chtěla vědět
Vicky.
„Horor!
Absolutní horor!

Autor: R.R.Russellová
Název: Deník mimoňky příběhy neschopný psí chůvy
Strana: 261

Byla jsem z toho svého dramatického psího chůvování tak zmožená, že jsem dneska zaspala snídani i oběd.

A když jsem se odpoledne konečně doploužila dolů do kuchyně pro něco k snědku, Brianna už se mezitím stihla vrátit ze skautské přespávačky a znovu zmizet, tentokrát na balet.

Což znamenalo, že jsem za celý den neměla příležitost si s ní promluvit.

A já přitom totálně UMÍRAL TOUHOU zjistit, jak to včera dopadlo. Myslím s pejsky. A s jejím novým KOSMETÁKEM!

Název: Zátopek

Autor: Jan Novák

Chcete-li,

přátelé,

být svědky opravdu neobyčejného příkladu vůle a vytrvalosti,

vypravte se se mnou na podzim roku 1946

do vojenského tábora v Milovicích.

Výcvik budoucích důstojníků je těžký a namáhavý.

Odpocínek je věru zasloužený.

Ale Emil Zátopek si umínil,

že si čas k tréninku i zde vydobude

stůj co stůj.

Příběh v básni

autor knihy: *Elvira Lindo*

název knihy: *Manolito Brejloun*

strana: 22

„No, prostě ji to obtěžuje,“
prohlásil číšník,
kterej byl odhodlanej si odnést
cenu největšího otrapy a vtěrky roku.

„Mě zas daleko víc obtěžuje,“
odpověděl číšníkovi
a všem okolo stojícím na Gran Vía děda,
„mě daleko víc obtěžuje,“
zopakoval,
„když se slečna hlasateka
ve zprávách pořád přeříkává,
protože plat slečny hlasatelky
jde z peněz daňového poplatníka,
služebníčka,
který platí své daně i přesto,
že jeho důchod nestačí ani na to,
aby si mohl koupit kýlní pás.
Ať promluví slečna hlasatelka
o důchodech v těch svých zprávách.“

Když to děda dokončil,
začali mu lidi tleskat víc než tomu týpkovi,
kterej měl před chvílí projev.
A chudákovi dědečkovi se třásla brada
jako vždycky,
když se rozruší.

Andy Maslen

Temná hra

„Uklid' ten svinčík!“

Ukáže na oblouk rudých kapiček.

Později když slyší otcovo opilecké chrápání,

vytáhne zpod matrace skicák.

Otevře svou krabici šestadevadesáti pastelek Caran d'Ache,

zamračí se.

Červené jsou o tolik kratší než ostatní.

Zatímco vybarvuje cákance a proudy,

kapky a skvrny,

vzpomene si na své mrtvé dvojče.

Hledá volnou stránku.

Prohlíží si mrtvého králíka,

Jelena bez očí,

rozřezaného člověka s nohama tam,

kde mají být ruce.

Červená.

Všude spousta červené.

Usměje se, otočí stránku

a začne nový obrázek.

autor: Vojtěch Matocha

název: Prašina

Dupání za zády

se ozývalo blíž a blíž.

Rychleji, rychleji. Nejde to. Chytí mě,

uvědomil si Jirka desetinu vteřiny předtím,

než mu silné prsty sevřely rameno a smýkly s ním na zem.

Ostrá bolest v koleni,

úder do brady, drsný povrch dlažby

obtisknutý na tváři

pach krve

Třísticí se sklo.

Když padal, vylétla mu zelená žárovka z ruky.

Otevřel oko.

Těsně u obličeje spatřil koleno v zmavých džínách.

Název: Příběh Čarodějnictví

Autor: Chris Colfer

Strana: 69

*Radši doufej,
že to král Šampion XIV. ještě chvíli vydrží...
Jen co bude princ Maximus korunovaný,
obnoví staré zákony...
Obrátí lidi proti tobě...
Přesvědčí ostatní vládcy,
Aby to udělali také...
Všechno,
pro co jsi pracovala,
bude ztracené.*

Celé týdny měla **Brystal** strach,
aby nepřišla o přízeň lidstva,
a teď byla ta starost oprávněnější než kdy dřív.

*Zákony se změní...
Ženy ztratí práva...
Mluvící tvorové přijdou o domov...
Magie bude zase zločin...
A tebe a tvé přátele budou zase nenávidět.*

POKEMON
Noc ve STRAŠIDELNÉ
vesi.

Tracey
Weslová

„To vypadá,
jako by se tu konal **večírek**“
podivila se **Misty**.

„Ano,“ souhlasil **Brock**.
„Jenomže pro koho?“

Pod stropem vysel veliký kulatý balon
se šňůrkou.

Ash si ji přitáhl blíž.

„Podívejte se:

Je tu nějaký lístek.

A na něm stojí:

„Zatáhněte za to“

Ash škubnul za šňůrku. „Ashi, ne!“ vykřikla **Misty**.

Balon se rozprskl do všech stran.

Z něj se pak na **Ashe**, **Brocka**, **Misty** a **Pikachu**

vysypaly mašle a konfety.

Přímo před nimi se pak rozvinul transparent.

„Vítejte“, četl **Ash**. „Ale **kdo**

Nás to tu takhle vítá?“

Jen to **Ash** dořekl, vtrhl do místnosti studený vítr.

Talíře a jídlo začaly létat ~~ze~~ ze stolu.

Vítr začal v místnosti dokonce pohazovat židlemi.

Ty se pak ve vzduchu roztočili

v **divokém** tanci.

„ÁÁÁ“ **Ash** cítil, jak ho vítr zvedá do vzduchu.

název: Hlad
autor: Petra Dvořáková

str. 69

Tak dneska jdu domů...

Strávila jsem v nemocnici osm týdnů.

Musím přiznat, že je to docela divnej pocit.

Trochu jsem si to v hlavě srovnala, ale úplně jistá si nejsem.

Taky asi proto budeme muset celá rodina dál chodit k psycholožce,
i když už jen do ambulance.

Ale je pravda,

že i za tu dobu, co jsem byla tady, se toho dost změnilo.

Hlavně jsem pochopila,

že být nejhubenější na světě není žádnej zázrak.

Že jsem kvůli tomu ztratila spoustu kamarádek a uteklo mi spoustu skvělý zábavy.

Taky už vím,

že nemusím být pořád nejlepší ze všech.

Nemusím mít samý jedničky ani vyhrát v tělocviku sprint.

Klidánko můžu i prohrát a nic se nestane.

„Tak jdeme?“ usmívají se na mně naši,

Když se konečně s taškou v ruce objevím na chodbě.

Název: Jáma a kyvadlo a jiné fantastické povídky

Autor: Adgar Allan Poe

Co jsem považoval za zdivo,
vypadalo nyní jako železo
nebo nějaký jiný kov,
a to v ohromných plotnách,
jejich švy a záhyby vytvářely ony výklenky.

Celý povrh této kovové ohrady byl ohavně počmárán
těmi **nejodpornějšími** výplody,
jakým mohla dát vzniknout
mnišská pověra o záhrobí.
Podoby **hrozivě** vyhlížejících **děblů a kostlivců** i jiných,
opravdu strašných stvůr pokrývaly a hyzdily zdi.

Pozoroval jsem, že obrysy těchto netvorů
byly dostatečně zřetelné,
ale barvy se zdály pohaslé **a tlumené**,
patrně účinkem vlhkého ovzduší.

Nyní jsem také postřehl **podlahu**,
která byla z kamene.
Uprostřed zela **kruhová jáma**,
jejímuž jícnu jsem unikl,
ale byla v žaláři jen **jediná**.

To všecko jsem jsem viděl **neurčitě**
a s velkým **úsilím**,
neboť můj **fyzický** stav se za spánku velmi změnil.
Nyní jsem ležel naznak na jakémsi
nízkém dřevěném **skřípci**.

Autor: Ivona Březinová

Název: Útěk Kryšpína N.

Úryvek: str. 36,37

Kryšpín se při myšlence na Hung usmívá.

Jednou, o polední přestávce,

s ní byl na louce za školou.

To bylo ještě před prázdninami.

Sedli si do trávy a Hang žmoulala v zubech jitrocel.

Od té doby mám tu vůni rád,

a když byl nedávno nastydlý,

neustále se dožadoval,

aby mu baminka dávala jitrocelový sirup.

Po lžičkách.

Nejradši by ho vyzunkl celý.

Tvář se mu roztáhne do úsměvu.

Slyšíš to?

křikla Hang tehdy na louce,

celá zabořená do trávy.

Ne, co mám slyšet?

Přece brouky, cvrčky, včely...jak to všechno bručí.

Vid' že je to krása.

Nechápavě se na ni zadíval.

Ale její nadšení ji nakazilo.

Prý je to krása.

Musí to být krása.

Autor: Filip Rožek

Název: Gump pes, který naučil lidi žít

Najednou to cuklo

a podlaha s pode mnou pohnula,

ta místnost do něčeho narazila

a zase se rozjela

a pak už jsem jen pod břichem cítil,

jak zrychlujeme.

Přece v té tašce neumřu!

a tak jsem začal jak zubama,

tak drápama

sekat kolem sebe,

najednou kousek povolil

a já ucítil vzduch.

Roztrhl jsem ten hnusnej batoh

A vylezl ven.

Jednu tmou mám za sebou,

teď jsem byl v tý druhý,

kteřá se pohybovala

velkou rychlostí